

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Csp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121206008
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5121206008.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobkyne: S. V., L. H.Á., I. XX. XX. XXXX, G. Z. M. X. XXXX/XX, E., právne zastúpená JUDr. Marek Glemba, advokát, so sídlom Mýtina 50, 811 07 Bratislava, IČO 42 353 963, proti žalovanému Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO 31 575 951, právne zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO 36 853 186, o určenie právnej skutočnosti, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že úverová zmluva č. XX/XXX/XX uzatvorená dňa 19.07.2012 medzi žalobkyňou ako klientom a žalovaným ako bankou, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 57.000,- eur žalobkyni zo strany žalovaného, je neplatná.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 09. 07. 2021 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že úverová zmluva č. XX/XXX/XX uzavretá dňa 19. júla 2012 medzi žalovaným ako bankou a žalobcom ako klientom je neplatná, ako aj náhrady trov konania.
2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že odvolací súd (KS Žilina) rovnako ako súd prvej inštancie (OS Žilina) z listinných dôkazov produkovaných navrhovateľkou zistil, že Okresný súd Žilina sa pri rozhodovaní sporu vedeného pod spis. zn. 7Csp/106/2017 prejudiciálne zaoberal otázkou platnosti spornej úverovej zmluvy, pričom dospel k záveru, že táto je v zmysle ust. § 39 a 40 ods. 1 OZ absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu absencie jej podstatnej náležitosti podľa ust. § 75 ods. 4 písm. e) zákona č. 483/2001 Z. z. (viď rozsudok č. k. 7Csp/106/2017-122 zo dňa 04.02.2019). Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v spomenutej veci rozsudkom spis. zn. 10Co/148/2019 zo dňa 27. 02. 2020 rozsudok Okresného súdu Žilina ako vecne správny potvrdil. Ďalej uviedla, že je možné stotožniť sa s argumentáciou odporcu, pokiaľ tento tvrdil, že prejudiciálne posúdenie otázky platnosti spornej úverovej zmluvy Okresným súdom Žilina v rozsudku č. k. 7Csp/106/2017- 122 zo dňa 04. 02. 2019 nie je pre strany záväzná (§ 228 CSP) a ani netvorí prekážku podľa ust. § 230 CSP. Prejudiciálne posúdenie otázky platnosti spornej úverovej zmluvy Okresným súdom Žilina v označenom spore nemalo byť určujúcim pre rozhodnutie o žalobe navrhovateľky v tomto konaní. Okresný súd Žilina mal zamietnuť žalobu navrhovateľky v časti o určenie neplatnosti vyhlásenia predčasnej jednorazovej splatnosti úveru odporcom zo dňa 24.10.2016 pre procesnú neprípustnosť tejto časti žaloby [§ 137 písm. d) CSP] a vo zvyšnej časti o určenie neexistencie záložných práv odporcu podľa zmlúv o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 07/301A/12 zo dňa 19.07.2012 a č. XX/XXXB/XX zo dňa 19.07.2012 z dôvodu, že samotná neplatnosť spornej úverovej zmluvy nemá spôsobovať neplatnosť týchto záložných zmlúv, pretože tieto okrem pohľadávky odporcu z úveru poskytnutého na základe spornej úverovej zmluvy

mali zabezpečovať aj pohľadávku odporcu s príslušenstvom na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z dôvodu plnenia veriteľa z neplatného právneho úkonu. Má byť zrejmé, že prejudiciálny záver Okresného súdu Žilina o neplatnosti spornej úverovej zmluvy nebol určujúci pre rozhodnutie Okresného súdu Žilina o merite žaloby navrhovateľky. Týmtiež uznesením vo výroku uložil KS Žilina žalobcovi podať žalobu vo veci samej keď mu mal uložiť nasledovnú povinnosť: „Ukladá navrhovateľke, aby do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala na súde proti odporcovi žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX uzavretej dňa 19. júla 2012 medzi odporcom ako bankou a navrhovateľkou ako klientom.“ Uvádza, že žalobca uzatvoril so Žalovaným úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, pričom v Zmluve má byť zriadenie Záložného práva na Nehnuteľnosti ako zabezpečenie Úveru riešené v článku 6. Zabezpečenie úveru, kde (i) V bode 6.1 má byť uvedené, že Úver bude zabezpečený nehnuteľným majetkom a má tam byť stanovený aj pomer hodnoty zabezpečenia voči hodnote zálohu, (ii) v bode 6.2 je odkazom riešená špecifikácia o ktorý záloh sa jedná, konkrétne ako zabezpečenie úveru má figurovať nehnuteľný majetok špecifikovaný v Zmluve o zriadení záložného práva č. XX/XXX/XX t.j. Záložnej zmluve Dom, (iii) v bode 6.3 je uvedené, že podrobnosti o druhu, rozsahu a spôsobe zabezpečenia sú uvedené v Obchodných podmienkach. Bod 6.1 Zmluvy neobsahuje špecifikáciu konkrétnych nehnuteľností, ktoré majú zabezpečovať Úver. Z bodu 6.2 Zmluvy nemá vyplývať presná špecifikácia nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom zabezpečenia Úveru, špecifikácia zálohu a Záložného práva tu má byť riešená len odkazom na Záložnú zmluvu na Dom. Záložné právo Byt sa v Zmluve vôbec nemá spomínať. V bode 6.3 Zmluvy je druh, rozsah a spôsob zabezpečenia Úveru uvedený odkazom na Obchodné podmienky žalovaného. Žalobkyňa mala za to, že z dikcie § 75 ods. 4 písm. e) ZoB má jasne vyplývať, že podrobné vymedzenie druhu, rozsahu a spôsobu zabezpečenia hypotekárneho úveru musí obsahovať už Zmluva. Pod pojmom podrobné sa v tomto prípade podľa nej nemôže rozumieť nič iné ako presný opis nehnuteľností, ktoré zabezpečujú Úver pričom tento presný opis musí byť obsiahnutý už v hypotekárnej zmluve, t.j. v Zmluve v tomto prípade. Žalobkyňa je toho názoru, že zo Zmluvy vôbec nevyplýva, ktoré presne špecifikované nehnuteľnosti budú zabezpečovať Úver, zo Zmluvy vyplýva len že táto otázka bude riešená osobitnou zmluvou. Špecifikácia konkrétnej nehnuteľnosti je v Zmluve uvedená len v čl. 1.2 kde je len definované na kúpu akej nehnuteľnosti sa Úver použije (účelová viazanosť) - má sa jednať o Dom. V zmysle vyššie uvedeného Zmluva nemá byť zmluvou o hypotekárnom úvere v zmysle jej legálnej definície podľa ZoB, nakoľko neobsahuje obligatórnu náležitosť stanovenú ustanovením § 75 ods. 4 písm. e) ZoB, má sa jednať o nedostatok obsahu právneho úkonu, pričom tento obsah má byť ex lege povinnou náležitosťou tohto úkonu, teda sa má jednať o neplatný právny úkon, neplatnú zmluvu. Dôvodom tejto žaloby má byť sporná platnosť zmluvy o hypotekárnom úvere a uložená povinnosť KS Žilina túto žalobu podať, preto bola toho názoru, že naliehavý právny záujem je daný.

3. Dňa 17. 09. 2021 bolo na súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného (žurnalizované na č. I. 63 - 67 spisu), v ktorom uviedol, že dňa 19.7.2012 uzavrel žalovaný so žalobkyňou úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX Hypotéka pre mladých podľa zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o bankách“), na základe ktorej jej poskytol hypotekárny úver vo výške 57.000,- € (ďalej len „úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Obchodné podmienky pre hypotekárne a iné úvery zabezpečené nehnuteľnosťou (ďalej len „OP“). Pohľadávka z úverovej zmluvy mala byť zabezpečená: a) na základe zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXXA/XX (ďalej len „záložná zmluva 1“) uzavretej so žalobkyňou záložným právom k bytu nachádzajúcim sa v k.ú. X., zapísanom na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z., katastrálny odbor (ďalej len „byt“) a b) na základe zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXXB/XX (ďalej len „záložná zmluva 2“) uzavretej s pôvodným vlastníkom R. V. záložným právom k rodinnému domu a pozemkom nachádzajúcim sa v k.ú. W., zapísaným na LV č. XXX a XXX, vedenom Okresným úradom E., katastrálny odbor (ďalej len „rodinný dom“). Obe záložné zmluvy mali byť spísané v ten istý deň ako úverová zmluva. Hypotekárny úver mal byť žalobkyňi poskytnutý na účel nadobudnutia rodinného domu (bod 1.2. a 1.3. úverovej zmluvy). Žalobkyňa nemala plniť svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, žalovaný preto listom zo dňa 24.10.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.11.2016. Keďže k úhrade splatnej pohľadávky v určenom termíne nedošlo, žalovaný mal pristúpiť v januári 2017 k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov. Poznámky o začatí výkonu záložného práva majú byť zapísané na príslušných listoch vlastníctva. Uvádza, že namiesto toho, aby žalobkyňa vysporiadala svoj dlh, mala podať na Okresnom súde Žilina návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúci v uložení povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k bytu a k rodinnému domu (sp. zn. 41C/7/2017). Súd prvej inštancie návrh

žalobkyne zamietol. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 20.6.2017 č. k. 10Co/125/2017-70 zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, avšak iba na 12 mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia a vo zvyšku návrh zamietol. Odvolací súd mal v ods. 8 až 10 odôvodnenia okrajovo vyjadriť výhrady voči zneniu úverovej zmluvy. Žalobkyňa sa súčasne žalobou zo dňa 23.5.2017 domáhala určenia, že záložné práva zriadené záložnou zmluvou 1 a záložnou zmluvou 2 tu nie sú (neexistujú) a určenia neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Argumentovala primárne neplatnosťou úverovej zmluvy pre údajnú absenciu podrobného vymedzenia druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia. Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 4.2.2019 č. k. 7Csp/106/2017-122 mal žalobu zamietnuť s odôvodnením (v časti neexistencie záložných práv), že záložné právo sa zriaďuje okrem iného aj na zabezpečenie pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z neplatného právneho úkonu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa predbežne vyjadril k platnosti úverovej zmluvy. Krajský súd v Žiline odvolaniu žalobkyne nevyhovel a rozsudkom zo dňa 27.2.2020 sp. zn. 10Co/148/2019 potvrdil prvoinštančné rozhodnutie. V roku 2020 mala žalobkyňa opätovne iniciovať konanie o nariadenie totožného neodkladného opatrenia ako v roku 2017. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31.5.2021 sp. zn. 6Co/51/2021 napokon zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadil na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej požadované neodkladné opatrenie, s výnimkou výkonu záložného práva za účelom uspokojenia pohľadávky žalovaného s prísl. zodpovedajúcej bezdôvodnému obohateniu vzniknutému plnením podľa úverovej zmluvy. Odvolací súd vo zvyšnej časti návrh zamietol a uložil žalobkyňi povinnosť podať na súde v určenej lehote proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti úverovej zmluvy. Uvádza, že určenie právnej skutočnosti má odporovať vo svojej podstate zásade, že súd má vychádzať pri určení z aktuálneho právneho stavu. Uvádza, že právna skutočnosť je okolnosť, s ktorou právna norma spája vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu, t.j. subjektívnych práv a povinností. Pri určení právnej skutočnosti „hovorí“ rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Z opísaných dôvodov nová právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný. Možnosť domáhať sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy nemá vyplývať zo žiadneho osobitného predpisu. Poukazyval na aktuálnu rozhodovaciu prax krajských súdov, podľa ktorej nemožno žalovať o určenie neplatnosti právneho úkonu podľa § 39 OZ (a obdobne aj podľa § 40 ods. 1 OZ). Na tom nemá nič meniť ani odkaz žalobcu na ustanovenie § 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o úveroch na bývanie“), v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie. V zmysle § 28 ods. 4 zákona o úveroch na bývanie: „Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli po 20. marci 2016; vznik právnych vzťahov, ako aj právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 21. marcom 2016, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 20. marca 2016.“. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 19.7.2012, čiže pred účinnosťou zákona o úveroch.

Z ustanovení úverovej zmluvy, OP a záložných zmlúv má vyplývať, že žalovaný podrobne vymedzil druh, rozsah aj spôsob zabezpečenia poskytovaného hypotekárneho úveru. V tejto súvislosti poukazyval na rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej, C-42/15. Žalobkyňa mala dodatočne účelovo namietat, že špecifikácia zálohu je riešená iba odkazom na záložnú zmluvu, ktorej predmetom je zriadenie záložného práva k rodinnému domu (záložná zmluva 2). Tvrdenie žalobkyne nemá zodpovedať skutočnosti: - dňa 11.7.2012 podala žalobkyňa žiadosť o poskytnutie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou. V súlade s čl. III. bod 2. písm. e) OP sú náležitosťou úveru aj údaje o nehnuteľnosti, ktorá bude predmetom záložného práva. Súčasťou žiadosti sú prílohy preukazujúce skutočnosti v nej uvádzané. Vychádzajúc z príloh tvoriacich žiadosť žalobkyne, žalobkyňa mala predložiť banke okrem iného aj i. darovaciu zmluvu zo dňa 3.6.2004 a kúpnu zmluvu zo dňa 13.11.2007, potvrdzujúce vlastnícke právo pôvodného záložcu R. V. k rodinnému domu, ii. znalecký posudok č. 5/2012 vyhotovený dňa 14.6.2012 znalcom Ing. Zdenom Francistym vo veci: stanovenie všeobecnej hodnoty rodinného domu „pre účely vzniku záložnej zmluvy“, iii. znalecký posudok č. 23/2012 vyhotovený dňa 8.7.2012 znalkyňou Ing. Evou Lančaričovou vo veci: stanovenie všeobecnej hodnoty bytu „pre účel uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva“. V prípade oboch znaleckých posudkov je ako zadávateľ označená priamo žalobkyňa (rod. Cibulová). Žalobkyňa mala byť uzrozumená s tým, že predmetom zabezpečenia bude rodinný dom aj byt; - v bode 6.2. úverovej zmluvy sa uvádza, že nehnuteľný majetok je špecifikovaný v zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 07/301/12. Keďže poskytnutý úver bol (je) zabezpečovaný tak nadobúdanou nehnuteľnosťou - rodinným domom, ako aj nehnuteľnosťou vo vlastníctve žalobkyne (byt), bol do názvu záložných zmlúv, konkrétne

do ich číselného označenia, doplnený príznak (dolný index) v podobe písmen „A“ a „B“, aby boli ľahšie odlišiteľné. Má byť nesporné, že obe záložné zmluvy sú číselne označené rovnako ako úverová zmluva (XX/XXX/XX), čiže tak aby ich bolo možné jednoznačne priradiť k úverovej zmluve a zároveň sa zhodovali s číselným označením uvedeným v bode 6.2. úverovej zmluvy, ako už bolo vyššie spomenuté, úverová zmluva a záložné zmluvy sa mali uzatvárať v ten istý deň 19.7.2012, žalobkyňa pôvodne nemala spochybňovať platnosť úverovej zmluvy a nenamietala, že v zmluve „absentuje“ vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia poskytnutého úveru. Žalobkyňa nemala mať pochybnosť o tom, ako a v akom rozsahu zabezpečuje riadne a včasné uspokojenie úverovej pohľadávky. Údajný nedostatok úverovej zmluvy mala začať následne namietat až po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Za daných okolností má byť záver žalobkyne o absencii jednej z náležitostí zmluvy o hypotekárnom úvere - vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávky hypotekárnej banky neudržateľný. Pri výklade vôle dotknutých subjektov by sa mal vziať náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, vrátane rokovania o uzavretí zmluvy, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí (§ 266 ods. 3 ObZ). Ďalej uvádzal, že jedným zo základných interpretačných pravidiel, zodpovedajúcich princípom právneho štátu, je výklad právneho úkonu in favorem negotii (contractus) - v prípade pochybností o platnosti právneho úkonu má platiť pravidlo preferencie platnosti zmluvy pred jej neplatnosťou. Podľa tejto všeobecnej právnej zásady má neplatnosť zmluvy predstavovať skôr výnimku ako pravidlo. Má sa tým prejavovať väčšia miera rešpektu k autonómii vôle zmluvných strán, povaha súkromného práva a s tým spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Východiskom tejto interpretačnej zásady je totiž postulát, že cieľom zmluvných strán je uzavrieť platnú zmluvu. Akcentovanie uvedeného princípu pravidelne má rezonovať v rozhodovacej praxi súdov. Zdôraznil, že žalobkyňa nespochybňovala platnosť úverovej zmluvy, plnila svoje zmluvné povinnosti, a to až do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (viac ako štyri roky od uzatvorenia úverovej zmluvy). Akonáhle sa mal žalovaný začať domáhať uspokojenia svojho peňažného nároku z titulu nevrátenia poskytnutého úveru, žalobkyňa mala napadnúť platnosť úverovej zmluvy. Takýto postup považoval za nekorektný. Prípadné konštatovanie neplatnosti úverovej zmluvy, iba z dôvodov dodatočne namietaných žalobkyňou, má predstavovať presadzovanie prílišného formalizmu pri výklade zmluvy a v interpretácii a aplikácii právnych noriem týkajúcich sa výkladu a platnosti právnych úkonov. V právnom poriadku SR má byť zakotvená povinnosť rešpektovať zmluvnú autonómiu subjektov práva (čl. 2 ods. 3 Ústavy SR). Predmetná zmluva má sledovať dovolený cieľ a má spĺňať všetky náležitosti a požiadavky kladené zákonom na tento typ zmluvy. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. Uvádzal, že samotný zákon o úveroch na bývanie, ktorého aplikácie sa dovoľáva žalobkyňa, sankcionuje absenciu náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm. s) tohto zákona (podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, a nie absolútnou neplatnosťou zmluvy [§ 15 ods. 1 písm. b) zákona o úveroch na bývanie]. Vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov by malo byť pre veriteľa sankciou za to, že sa porušením zákona snažil zneužiť svoje postavenie na úkor spotrebiteľa. Má ísť o voľnú transpozíciu čl. 38 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, ktorý stanovuje, že sankcie musia byť primerané, účinné a odradzujúce. Nemôžu však slúžiť ako nástroj šikany zo strany súdov a spôsob obohacovania sa pre spotrebiteľov. Ak vznikne pochybnosť vo vzťahu k tomu, či je opatrenie neprimerané s poukazom na všetky okolnosti prípadu, mal by sa súd prikloniť k čo najmenej obmedzujúcej alternatíve [mutatis mutandis rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.3.2010 vo veci Raffinerie Mediterranee (ERG) SpA a spol. proti Ministero dello Sviluppo economico a spol., spojené veci C-379/08 a C-380/08, bod 86; rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.2.2012 vo veci Márton Urbán proti Vám- és Pénzügyőrség Észak -alföldi Regionális Parancsnoksága, C-210/10, bod 24]. K predbežnému posúdeniu platnosti úverovej zmluvy zo strany súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/106/2017 uviedol, že sa súd nevysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami prípadu, keďže posúdenie platnosti zmluvy v konečnom dôsledku nemalo byť určujúce pre rozhodnutie vo veci samej s ohľadom na znenie záložných zmlúv, ktoré zabezpečujú tak pohľadávku z úverovej zmluvy ako aj eventuálnu pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia v prípade jej neplatnosti. Navyše, súd nemal mať vedomosť o ďalších relevantných skutočnostiach a dôkazoch. Nemá byť preto dôvod na to, aby konajúci súd bez ďalšieho akceptoval závery obsiahnuté v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 4.2.2019 č. k. 7Csp/106/2017-122. Poukázal na konštatovanie Krajského súdu v Žiline v uznesení zo dňa 31.5.2021 sp. zn. 6Co/51/2021, že prejudiciálne posúdenie právnej

otázky platnosti úverovej zmluvy v konaní sp. zn. 7Csp/106/2017 nie je pre strany záväzná (§ 228 CSP) a netvorí ani prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP).

4. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 01. 02. 2022, a to v neprítomnosti strán sporu a za účasti ich právnych zástupcov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu navzájom doručované a zistil nasledujúci skutkový stav:

5. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 19. 07. 2012 úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 57 000 eur zo strany žalovaného žalobkyni (žurnalizovaná na č. l. 157, 158 spisu a ďalej označená ako „úverová zmluva 07/301/12“).

6. Žalovaný ako záložný veriteľ a žalobkyňa ako záložca uzatvorili dňa 19. 07. 2012 zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXXA/XX, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k bytu č. XX na T. U. X, v bytovom dome súp. č. XXXX nachádzajúcom sa na pozemku parc. č. XXXX, kat. územie X., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX na zabezpečenie zaplatenia pohľadávok žalovaného z úveru poskytnutého na základe zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX (žurnalizovaná na č. l. 159, 160 spisu a ďalej označená aj ako „záložná zmluva XX/XXXA/XX“).

7. Žalovaný ako záložný veriteľ a R. V. ako záložca uzatvorili dňa 19. 07. 2012 zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXXB/XX, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k pozemku parc. č. XXXX a stavbe súpisné číslo XXXX postavená na pozemku parc. č. XXXX, zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom pre katastrálne územie W. na zabezpečenie zaplatenia pohľadávok žalovaného z úveru poskytnutého na základe zmluvy o poskytnutí úveru č. XX/XXX/XX (záložná zmluva predložená právnu zástupkyňou žalovaného na pojednávaní konanom v predmetnej veci dňa 01. 02. 2022, ďalej označená ako „záložná zmluva XX/XXXB/XX“).

8. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 04. 02. 2019, sp. zn. 7Csp/106/2017-122 bola žaloba žalobkyne proti žalovanému o určenie, že záložné právo zriadené záložnou zmluvou XX/XXXA/XX a záložnou zmluvou XX/XXXB/XX tu nie je (neexistuje) a že vyhlásenie predčasnej jednorazovej splatnosti úveru žalovaným zo dňa 24. 10. 2016 poskytnutého z úverovej zmluvy XX/XXX/XX je neplatný právny úkon zamietnutá a žalovanému bola proti žalobkyni priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 % (rozsudok žurnalizovaný na č. l. 14 - 26 spisu).

9. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 02. 2020, sp. zn. 10Co/148/2019 bol rozsudok Okresného súdu Žilina špecifikovaný v bode 8. tohto odôvodnenia rozsudku potvrdený, žalovanému bol voči žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (rozsudok žurnalizovaný na č. l. 9 - 13 spisu).

10. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 05. 2021, sp. zn. 6Co/51/2021 bolo uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 7C/97/2020-53 zo dňa 15. 01. 2021 zmenené tak, že na čas do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej bolo nariadené neodkladné opatrenie v znení, aby sa žalovaný zdržal začatia a pokračovania v realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo vzťahu k nehnuteľnostiam špecifikovaným v záložnej zmluve XX/XXXA/XX a záložnej zmluve XX/XXXB/XX s výnimkou výkonu záložného práva na uspokojenie jeho pohľadávky s príslušenstvom v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, vzniknutého žalobkyni plnením žalovaného podľa úverovej zmluvy XX/XXX/XX, vo zvyšnom rozsahu bol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Súd zároveň uložil žalobkyni, aby do 30 dní od doručenia predmetného uznesenia podala proti žalovanému žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX, zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (uznesenie žurnalizované na č. l. 28 - 35 spisu).

Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

11. V zmysle ustanovenia § 68 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 01. 01. 2012 - 31. 08. 2012 (ďalej označený ako „zákon o bankách“), hypotekárny úver je úver s lehotou splatnosti najmenej štyri roky a najviac 30 rokov zabezpečený

záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, ktorý je financovaný, ak tento zákon neustanovuje inak, najmenej vo výške 90 % prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárnych záložných listov hypotekárnou bankou podľa osobitného predpisu⁶¹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20120101.html>> a ktorý poskytuje hypotekárna banka na tieto účely:

- a) nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti alebo jej časti,
- b) výstavbu alebo zmenu dokončených stavieb,⁶³⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20120101.html>>
- c) údržbu tuzemských nehnuteľností alebo
- d) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý je hypotekárnym úverom,
- e) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý nie je hypotekárnym úverom.

12. V zmysle ustanovenia § 75 ods. 4 zákona o bankách, zmluva o hypotekárnom úvere alebo zmluva o komunálnom úvere musí byť písomná a musí obsahovať

- a) identifikačné údaje o hypotekárnej banke a o klientovi najmenej v rozsahu 1. meno, priezvisko, rodné číslo, ak je pridelené, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu, ak ide o fyzickú osobu, 2. názov, identifikačné číslo, ak je pridelené, a adresa sídla alebo miesta podnikania, ak ide o právnickú osobu,
- b) sumu poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a lehotu jeho splatnosti, pravidlá splácania istiny a úrokov z poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru, výšku ročnej percentuálnej úrokovej sadzby poskytovaného hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru, ktorá sa pri hypotekárnom úvere skladá z platnej základnej úrokovej sadzby hypotekárnej banky a hrubej marže hypotekárnej banky a podrobné vymedzenie ostatných nákladov vyžadovaných od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom alebo komunálnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere; na účely tohto zákona sa platnou základnou úrokovou sadzbou hypotekárnej banky rozumie základná úroková sadzba hypotekárnej banky stanovená hypotekárnou bankou vyjadrená v percentách a zverejnená podľa odseku 9 ku dňu uzavretia zmluvy o hypotekárnom úvere a hrubou maržou hypotekárnej banky sa rozumie úroková marža stanovená hypotekárnou bankou vyjadrená v percentách,
- c) presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver alebo komunálny úver; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto tuzemskej nehnuteľnosti v dodatku k zmluve o hypotekárnom úvere alebo k zmluve o komunálnom úvere uzavretom najneskôr pred poskytnutím čo len časti peňažných prostriedkov z hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru,
- d) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená výška ročnej percentuálnej úrokovej sadzby alebo iné náklady vyžadované od klienta,
- e) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere alebo zmluvy o komunálnom úvere,
- f) ostatné podmienky poskytnutia a splácania hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru vyžadované podľa všeobecných podmienok hypotekárnej banky na poskytovanie hypotekárnych úverov a komunálnych úverov,
- g) podmienky prípadného predčasného splatenia hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru na podnet klienta,
- h) záväzok hypotekárnej banky, ak je klientom fyzická osoba podľa § 85a ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20120101.html>>, že jej umožní odložiť splátky istiny hypotekárneho úveru alebo znížiť mesačnú splátku hypotekárneho úveru až na polovicu jej výšky na dobu 24 mesiacov, ak sa tomuto klientovi narodí dieťa a tento klient o to hypotekárnu banku písomne požiada v lehote do troch mesiacov po narodení dieťaťa a k žiadosti priloží aj rodný list dieťaťa.

13. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej označený ako „zákon o ÚnB“), úverom na bývanie na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom spotrebiteľovi na základe zmluvy o úvere na bývanie vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo obdobnej finančnej pomoci, a) ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti, bytu alebo nebytovému priestoru (ďalej len „nehnuteľnosť“), a to aj rozostavanej, alebo ktorá je zabezpečená iným právom týkajúcim sa takej nehnuteľnosti, b) ktorá je účelovo určená k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti určenej na bývanie, a to na základe nadobudnutia alebo zachovania vlastníckeho práva k pozemku alebo k existujúcej nehnuteľnosti určenej na bývanie, výstavby nehnuteľnosti určenej na bývanie, bez ohľadu na predmet záložného práva alebo iného zabezpečujúceho práva, alebo c) ktorá je účelovo určená na vyplatenie úveru uvedeného v písmenách a) a b) alebo v odseku 3.

14. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 zákona o ÚnB, úverom na bývanie sú aj hypotekárny úver podľa osobitného predpisu²⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> poskytovaný spotrebiteľovi a niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu;³⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> ustanovenia osobitných predpisov⁴⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté.

15. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 zákona o ÚnB, zmluva o úvere na bývanie musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 4 zákona o ÚnB, zmluva o úvere na bývanie okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka³⁸⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh úveru na bývanie, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je úver na bývanie ponúkaný alebo zmluva o úvere na bývanie uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o úvere na bývanie obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu, alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie, f) celkovú výšku a konkrétnu menu úveru na bývanie a podmienky upravujúce jeho čerpanie, g) určenie, či ide o zmluvu o úvere na bývanie v cudzej mene podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>, h) informáciu o možnosti zmeny meny v zmluve o úvere na bývanie, i) presné označenie nehnuteľnosti určenej na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto nehnuteľnosti určenej na bývanie v dodatku k zmluve o úvere na bývanie uzavretom najneskôr pred poskytnutím, čo len časti peňažných prostriedkov z úveru na bývanie, j) úrokovú sadzbu úveru na bývanie, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby úveru na bývanie naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby úveru na bývanie, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru na bývanie, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách úveru na bývanie, k) odplatu podľa osobitných predpisov,³⁹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> l) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere na bývanie; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, m) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na bývanie na účely jeho splatenia, spôsob zúčtovania jednotlivých položiek splátky, n) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 8, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o úvere na bývanie na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o úvere na bývanie, o) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, p) poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak sa taký účet zriadi, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania s inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere na bývanie a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, q) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije pri omeškaní spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a poplatky pri neplnení zmluvy o úvere na bývanie, r) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania úveru na bývanie, s) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie alebo poistenie,

- t) cenu nehnuteľnosti, ktorá bude predmetom záložného práva,
- u) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- v) právo na splatenie úveru na bývanie pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení úveru na bývanie a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie úveru na bývanie pred lehotou splatnosti podľa § 18 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>,
- w) zmeny okolností na strane spotrebiteľa, za ktorých je veriteľ oprávnený požadovať predčasné splatenie úveru na bývanie,
- x) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o úvere na bývanie,
- y) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o úvere na bývanie,
- z) právo na premyslenie pred uzavretím zmluvy o úvere na bývanie a odstúpenie od zmluvy o úvere na bývanie podľa § 14 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>,
- aa) spôsoby vypovedania zmluvy o úvere na bývanie,
- ab) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>,
- ac) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová úver na bývanie v príslušnom gramatickom tvare.

17. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o ÚnB, poskytnutý úver na bývanie sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o úvere na bývanie nemá písomnú formu podľa § 13 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>,

b) zmluva o úvere na bývanie neobsahuje náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> a ab) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>,

c) v zmluve o úvere na bývanie je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 4 zákona o ÚnB, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na bývanie žalobou.43a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>>

19. V zmysle ustanovenia § 28 zákona o ÚnB, (1) Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú na žiadosti o úver na bývanie podané po 20. marci 2016.

(2) Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na zmluvy o úvere na bývanie uzavreté pred 21. marcom 2016, ak odseky 3 až 5 neustanovujú inak.

(3) Ustanovenia § 13 ods. 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> a 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> sa vzťahujú na zmluvy o úvere na bývanie z dôvodu doplnenia záväzku veriteľa podľa § 13 ods. 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> uskutočneného po 20. marci 2016.

(4) Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli po 20. marci 2016; vznik právnych vzťahov, ako aj právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 21. marcom 2016, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 20. marca 2016.

(5) Ustanovenia § 18 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2016/90/20200101>> sa prvýkrát použijú pri predčasnom splatení úveru na bývanie alebo jeho časti po 20. marci 2016.

20. V zmysle ustanovenia § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. V zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

22. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. V zmysle ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Súd predmetnú zmluvu o úvere XX/XXX/XX uzatvorenú medzi stranami sporu posúdil ako hypotekárnu zmluvu o úvere uzatvorenú v zmysle ustanovení § 497 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 68 zákona o bankách účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko žalovaný pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (pričom spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ ako osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ ako osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti).

28. Súd konštatuje, že žalobu podanú žalobkyňou nemožno považovať za žalobu na určenie právnej skutočnosti v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Zákonný predpoklad na podanie takej žaloby je, že možnosť podať žalobu o určenie právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu. Súd príkladom poukazuje napr. na Občiansky zákonník v ustanovení § 711 ods. 6, podľa ktorého nájomca môže uplatniť neplatnosť výpovede priamo na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede alebo na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého môže osoba, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Žalobkyňa odvodzovala prípustnosť predmetnej žaloby z osobitného predpisu, a to z ustanovenia § 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z. z., podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie alebo určenia bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalobou. V predmetnej veci je však významné, že zákon č. 90/2016 Z. z. bol vyhlásený v zbierke zákonov dňa 25. 02. 2016 a nadobudol účinnosť v roku 2016, pričom zmluva o úvere XX/XXX/XX bola uzatvorená dňa 19. 07. 2012, teda za účinnosti zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý v čase uzatvorenia úverovej zmluvy obsahoval aj ustanovenia týkajúce sa hypotekárnych úverov (citované v bode 11. a 12. tohto odôvodnenia rozsudku). Z prechodného ustanovenia § 28 zákona č. 90/2016 o ÚnB vyplýva, že ustanoveniami zákona o úveroch na bývanie (č. 90/2016 Z. z.) sa spravujú právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli po 20. 03. 2016, vznik právnych vzťahov, ako aj právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 21. marcom 2016, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 20. 03. 2016. Zároveň predmetné ustanovenie § 28 v odseku 2 vylúčilo aplikáciu predmetného zákona na zmluvy o úvere na bývanie uzavreté pred 21. 03. 2016. Ďalej je potrebné poukázať na to, že zákon o bankách účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere ustanovenie o možnosti domáhať sa na súde určenia neplatnosti úverovej zmluvy alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neobsahoval. Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnom prípade na zmluvu uzatvorenú v roku 2012 nemožno aplikovať ustanovenia zákona o ÚnB účinného v roku 2016, pričom zákon platný a účinný (o bankách) v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neobsahoval zákonné ustanovenie, na základe ktorého by bolo možné zo strany žalobkyne podať žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku.

29. Súd je napriek vyššie uvedenému toho názoru, že predmetná žaloba je prípustná, nakoľko na jej podaní je naliehavý právny záujem, teda je prípustná v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Aktívna legitímácia žalobkyňa je pritom daná tým, že je zmluvnou stranou zmluvy o úvere, ktorej platnosť je napádaná v tomto spore (teda je subjektom, ktorého sa týka právo, ktoré je uplatňované v konaní), pričom na strane žalovaného je druhý účastník predmetnej zmluvy.

Súd je toho názoru, že v predmetnom prípade bol preukázaný naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o úvere je neplatná, nakoľko určenie jej platnosti/neplatnosti je objektívne spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty žalobkyne, a nakoniec aj žalovaného.

30. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, nakoľko bez takého určení sa nachádza v stave právnej neistoty, či už započatá realizácia výkonu záložného práva s cieľom vymoženía pohľadávky žalovaného z predmetnej zmluvy o úvere má byť vykonávaná v rozsahu tak, aby došlo k uspokojeniu pohľadávky žalovaného na plnenie zmluvných záväzkov žalobkyne podľa úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX alebo pohľadávky žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného žalobkyňou plnením žalovaného bez právneho dôvodu podľa neplatnej úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX (aj táto pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z dôvodu plnenia žalovaného z neplatného právneho úkonu v súvislosti s úverovou zmluvou bola totiž v zmysle ustanovení čl. 1.2. záložnej zmluvy č. XX/XXXA/XX ako aj č. XX/XXXB/XX predmetom zabezpečenia záložným právom na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území X. ako aj v kat. území W.).

Kým pri pohľadávke vyplývajúcej z bezdôvodného obohatenia by sa jednalo o vymoženía nezaplatenj istiny úveru po odpočítaní toho, čo žalobkyňa na predmetný úver už plnila (nakoľko podľa ust. § 457, § 458 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná je každý z účastníkov povinný vydať druhému všetko, čo podľa nej dostal), pokiaľ by bolo potrebné uspokojiť pohľadávku žalovaného z úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX, zabezpečovaná pohľadávka by zahŕňala okrem samotnej istiny poskytnutého úveru aj príslušenstvo v zmysle úverovej zmluvy: zmluvný úrok vo výške úrokovej sadzby 4,79 % p.a., poplatky stanovené v úverovej zmluve, zákonný úrok z omeškania.

Bez určení neplatnosti/platnosti predmetnej zmluvy o úvere však stanovenie rozsahu, v akom má byť vykonané záložné právo (resp. ustálenie toho, či vzhľadom na výšku nezaplatenj pohľadávky bude postačovať realizácia výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v kat. území X. ako aj v kat. území W. alebo bude postačovať výkon záložného práva iba k nehnuteľnostiam v jednom zo spomenutých kat. území) nie je objektívne možné. Z toho dôvodu odstránenie spornosti tejto otázky (tohto práva na strane žalobkyne) je možné len rozhodnutím o určovacej žalobe v tomto konaní.

Ďalším dôvodom, pre ktorý je na podanej určovacej žalobe naliehavý právny záujem je, že uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 05. 2021, sp. zn. 6Co/51/2021 bolo do právoplatného skončenia tohto konania nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v kat. území X. a W. s výnimkou výkonu záložného práva na uspokojenie pohľadávky s príslušenstvom v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom vzniknutého plnením podľa úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX. Pokiaľ by však v tomto spore bola podaná žaloba pre prípadný nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení platnosti/neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy zamietnutá, žalovaný by po prípadnej právoplatnosti takého rozsudku mohol pristúpiť k realizácii výkonu záložného práva aj za účelom vymoženía celkovej pohľadávky z „platne“ uzatvorenej úverovej zmluvy, a to bez toho, aby súd záväzne posúdil otázku platnosti/neplatnosti uzatvorenej úverovej zmluvy.

Súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že predmetná žaloba je žalobou v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, nakoľko je podľa názoru súdu z vyššie uvádzaných dôvodov naliehavý právny záujem na žalobkyňou požadovanom určení.

31. Súd bol v ďalšom povinný posúdiť namietanú platnosť medzi stranami sporu uzatvorenej úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX. Medzi stranami sporu nebolo sporným, že zmluva o úvere XX/XXX/XX uzatvorená dňa 19. 07. 2012 bola zmluva o hypotekárnom úvere, pre ktorú v čase uzatvorenia tejto zmluvy platný a účinný zákon o bankách (č. 483/2001 Z. z.) stanovoval písomnú formu a povinnú zmluvnú náležitosť - podrobné vymedzenie druhu, spôsobu, rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere (§ 75 ods. 4 písm. e) zákona č. 483/2001 Z.z. účinný od 01. 01. 2012 - 31. 08. 2012).

V zmluve o úvere sa „zabezpečeniu úveru“ venuje čl. 6. v odsekoch 6.1. - 6.3., pričom v odseku 6.1. sa uvádza, že „ako zábezpeka sa dojednáva záložné právo na nehnuteľný majetok. Hodnota zálohu podľa znaleckého posudku a/alebo podľa celkového posúdenia Banky s prihliadnutím na trvalé vlastnosti nehnuteľnosti a možný výnos, ktorý môže nehnuteľnosť pri riadnom hospodárení dlhodobo poskytovať vlastníkovi, nesmie byť v žiadnom momente nižšia ako 143 % nesplatených pohľadávok Banky podľa úverovej zmluvy.“

Podľa bodu 6.2. úverovej zmluvy, „Nehuteľný majetok je špecifikovaný v Zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX.“

Podľa bode 6.3. úverovej zmluvy „Podrobnosti o druhu, rozsahu a spôsobe zabezpečenia sú uvedené v Obchodných podmienkach.“

Súd konštatuje, že z vyššie uvedeného vymedzenia zabezpečenia pohľadávok žalovaného z úverovej zmluvy vyplýva, že v zmluve o úvere absentuje povinná náležitosť hypotekárnej zmluvy stanovená v ust. § 75 ods. 4 písm. e) zákona o bankách.

32. Citované ustanovenia čl. 6. úverovej zmluvy nemožno považovať za splnenie zákonnej požiadavky podrobne vymedziť druh, spôsob a rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o úvere, nakoľko v predmetnom ustanovení zmluvy o úvere sa vo vzťahu k druhu zabezpečenia uvádza, že sa dojednáva záložné právo na nehnuteľný majetok, pričom v ďalšom je uvedený údaj o najnižšej možnej hodnote zálohu. Predmetné ustanovenie pritom neobsahuje údaj o tom, o aký konkrétny nehnuteľný majetok sa má pri zabezpečení úveru jednať.

V odseku 6.2. zmluvy o úvere sa nachádza namiesto podrobného vymedzenia druhu zabezpečenia odkaz na „zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX“. Spôsobom zabezpečenia podľa uvedeného teda mala byť zmluva o zriadení záložného práva č. XX/XXX/XX.

Z vykonaného dokazovania v predmetnej veci však vyplynulo, že na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy boli uzatvorené dve záložné zmluvy, pričom ani jedna z nich nebola označená „č. XX/XXX/XX“.

Záložné právo na byt v kat. území X. bolo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXXA/XX a záložné právo na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území W. bolo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXXB/XX. Z uvedeného vyplýva, že jednak nebol podrobne vymedzený spôsob zabezpečenia, nakoľko odkaz na zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok nie je ani podrobný (absentuje v ňom vymedzenie nehnuteľného majetku, a to či už uvedením, o aký nehnuteľný majetok sa jedná s jeho príslušnou špecifikáciou (pri byte číslo bytu, označenie bytového domu, v ktorom sa nachádza, kat. územie, pri pozemku parc. číslo, výmeru, číslo listu vlastníctva, na ktorom je zapísaný, atď...), ale nezohľadňuje ani tú skutočnosť, že na zabezpečenie predmetného úveru boli uzatvorené dve záložné zmluvy, každá s iným záložcom ako vlastníkom nehnuteľného majetku (pri záložnej zmluve č. XX/XXXA/XX so žalobkyňou, pri záložnej zmluve č. XX/XXXB/XX s R. V.), a ani správne označenie uzatvorenej záložnej zmluvy, na ktorú odkaz poukazuje. Podľa názoru súdu je jednoznačné, že také označenie druhu, spôsobu a rozsahu záložného práva je nepresné, a už vôbec nemožno ustáliť, že je podrobné.

33. Súd konštatuje, že Občiansky zákonník v ustanovení § 40 ods. 1 stanovuje, že pokiaľ nie je právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, je neplatný. V súdnej veci nie je sporu o tom, že zákon o bankách účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere vyžadoval písomnú formu hypotekárnej zmluvy, pričom jednou z povinných náležitostí takej zmluvy malo byť aj písomné ukotvenie podrobného vymedzenia rozsahu, spôsobu a druhu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere (§ 75 ods. 4 písm. e) zákona č. 483/2001 Z. z.). Z ustanovenia čl. 6. zmluvy o úvere však vyplýva, že zmluva túto náležitosť neobsahuje, nakoľko v predmetnom článku 6. nie je podrobne vymedzený druh zabezpečenia (tento je vymedzený vo všeobecnej rovine ako „nehnuteľný majetok“), spôsob zabezpečenia (tento je vymedzený taktiež veľmi stroho s nepresným odkazom na záložnú zmluvu č. XX/XXX/XX), ako ani rozsah zabezpečenia (tento je v zmluve vymedzený v bode 6.1. len rámcovým spôsobom, a nie podrobne). Súd následne aplikujúc ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 75 ods. 4 písm. e) zákona o bankách konštatuje neplatnosť zmluvy o úvere č. XX/XXX/XX pre nedodržanie jej zákonom stanovenej formy.

34. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že podrobnosti o rozsahu, spôsobe a druhu zabezpečenia mali byť obsiahnuté v obchodných podmienkach, súd uvádza, že v čl. II. všeobecných obchodných podmienok poskytovania hypotekárnych úverov žalovaného je „záloh“ definovaný ako tuzemská nehnuteľnosť/nehnuteľnosti, ktorá zabezpečuje pohľadávku Banky voči Klientovi vyplývajúcu z Úverovej zmluvy a ktorá je špecifikovaná v zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok (na č. I. 71 rub spisu). Uvedená definícia zálohu podľa názoru súdu opätovne nezodpovedá zákonnej požiadavke „podrobne vymedziť rozsah, spôsob a druh zabezpečenia pohľadávky banky“. Záloh je tu opätovne vymedzený všeobecným a rámcovým spôsobom s odkazom na záložnú zmluvu. Čo sa týka odkazu samotnej úverovej zmluvy na to, že nehnuteľný majetok je špecifikovaný v zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XX/XXX/XX, súd okrem uvedenej skutočnosti, že odkaz na záložnú zmluvu je nepresný a nezodpovedá označeniu ani jednej z uzatvorených záložných zmlúv uvádza, že zákon o bankách stanovoval, aby povinnú náležitosť v zmysle jeho ustanovenia § 75 ods. 4 písm. e) obsahovala samotná úverová zmluva, pričom tak záložná zmluva č. XX/XXXA/XX ako ani záložná

zmluva č. XX/XXXB/XX neboli neoddeliteľnými súčasťami predmetnej úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX. Súd konštatuje, že v spore nebolo preukázané, že tento absentujúci údaj bol súčasťou inej listiny, ktorá by tvorila neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. V zmluve o úvere sa ani nenachádzal odkaz na uzatvorené dve záložné zmluvy, pričom je nezanedbateľnou skutočnosťou, že žalobkyňa ani nebola zmluvnou stranou záložnej zmluvy č. XX/XXXB/XX, a teda touto záložnou zmluvou v čase uzatvorenia úverovej zmluvy z toho dôvodu nedisponovala. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd uvádza, že absenciu zákonom stanoveného údaj v úverovej zmluve nezhojil ani odkaz na obchodné podmienky a ani na záložnú zmluvu č. XX/XXX/XX (ktorá pod takým číslom ani uzatvorená nebola) a už vôbec nie všeobecný odkaz na „záložnú zmluvu“ obsiahnutý v obchodných podmienkach.

35. Súd je ďalej toho názoru, že v predmetnej veci nebolo možné sa prikloniť k názoru v prospech platnosti uzatvorenej úverovej zmluvy, a to berúc do úvahy zákonnú požiadavku podrobného vymedzenia zabezpečenia pohľadávok z úverovej zmluvy, ktorú táto zmluva preukázateľne neobsahovala. Bez vedomosti súdu (prípadne aj tretej osoby) o tom, že v predmetnom prípade boli uzatvorené na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy dve záložné zmluvy by táto okolnosť, ako ani skutočnosť, čo bolo predmetom záložného práva nebola zo samotnej úverovej zmluvy zistiteľná. Uvedené v žiadnom prípade nezodpovedá zákonnej požiadavke podrobného vymedzenia zabezpečenia v samotnej úverovej zmluve, pričom táto požiadavka má legitimitu zabrániť vzniku rozporov, resp. sporov ohľadne predmetu, prípadne rozsahu záložného práva zabezpečujúceho pohľadávky banky. Pre tieto dôvody skutočnosť, že súd posúdil predmetnú zmluvu ako neplatnú nemôže predstavovať prílišný formalizmus zo strany súdu.

Nezanedbateľnou nie je ani skutočnosť, že predmetnú zmluvu vypracoval žalovaný ako banka, ktorý sa spravuje pri svojej činnosti zákonom o bankách a teda je dôvodné predpokladať, že je znalý predmetnej zákonnej úpravy, ako ani skutočnosť, že žalobkyňa bola pri uzatváraní predmetnej zmluvy na strane spotrebiteľa (súd poukazuje v tejto súvislosti na ust. § 54 ods. 2 OZ, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší).

Súd považuje za potrebné taktiež zdôrazniť, že zatiaľ čo zákon č. 90/2016 o úveroch na bývanie výslovne sankcionuje nedostatok náležitosti - podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie (§ 13 ods. 4 písm. s) predmetného zákona) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takého úveru (§ 15 ods. 1 písm. b) predmetného zákona), zákon o bankách platný a účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o hypotekárnom úvere takú sankciu za nedostatok podrobného vymedzenia zabezpečenia v zmluve neobsahoval.

V tomto prípade bolo podľa názoru súdu náležité aplikovať ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kedy sankciou za nedodržanie povinnej zákonnej náležitosti zmluvy o úvere bola neplatnosť takej zmluvy pre nedodržanie jej zákonnej formy.

36. Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom Y. W., pričom svedkyňa sa mala vyjadriť ku kontraktáčnemu procesu pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy, nakoľko bezohľadu na to, čo by vyplynulo z predmetného výsluchu svedkyne, tieto skutočnosti by nemali dopad na to, že zmluva o úvere nebola uzatvorená v zákonom stanovenej forme, čo bolo dôsledkom rozhodnutia súdu o určení jej neplatnosti pre rozpor so zákonom.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. V zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Žalobkyňa bola v predmetnom spore úspešná v celom rozsahu, nakoľko jej žalobe bolo vyhovené. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).